

Η λατρεία αποκαταστάθηκε

*Εδάφια κλειδιά: «Και πας ο
λαός ηλάλαξαν αλαλαγμόν
μέγαν, υμνούντες τον Κύριον
διά την θεμελίωσιν του οίκου
του Κυρίου.»
— Έσδρας 3:11*

*Επιλεγμένα εδάφια:
Έσδρας 3:1-6,10-13*

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΟΥ
καταγράφηκαν στο
βιβλίο του Έσδρα
συνέβησαν στο τέλος
της 70ετούς ερήμωσης
της γης του Ισραήλ και
της αιχμαλωσίας των
Ισραηλιτών στη
Βαβυλώνα. Εκείνη την

εποχή ο Κύρος, ο βασιλιάς της Περσίας, δήλωσε ότι ο Θεός του έδωσε όλα τα βασίλεια της γης και τον διόρισε να «του χτίσει ένα οίκο στην Ιερουσαλήμ». Κατά συνέπεια, ο Κύρος εξέδωσε μια διακήρυξη που επέτρεπε στους Εβραίους αιχμαλώτους να επιστρέψουν στο Ισραήλ και να «χτίσουν τον οίκο του Ιεχωβά του Θεού του Ισραήλ». —Έσδρας 1:1-3

Το πρώτο έργο των Ιουδαίων που επέστρεψαν ήταν να χτίσουν ένα θυσιαστήριο για να προσφέρουν ολοκαυτώματα, όπως είναι γραμμένο στο Νόμο του Μωυσή. Το δεύτερο έτος της επιστροφής τους, κατασκευάστηκαν «τα θεμέλια του ναού». Όλος ο λαός «δόξαζε και ευχαριστούσε τον Κύριο· επειδή είναι καλός, επειδή το έλεός του παραμένει για πάντα προς τον Ισραήλ, ... επειδή ετέθησαν τα θεμέλια του οίκου του Κυρίου.» —Έσδρας 3:2-6· 8-11

Οι ήχοι ήταν λίγο ασυμβίβαστοι—μερικοί από χαρά, άλλοι από κλάματα. Όσοι έβλεπαν μπροστά με ελπίδα για το μέλλον, φώναζαν από χαρά. Εκείνοι που κοίταξαν προς τα πίσω στο χρόνο, και φαντάζονταν μπροστά τους τον μεγαλειώδη Ναό του Σολομώντα, έκλαιγαν καθώς σκέφτονταν την ασήμαντη σημασία του παρόντος σε σύγκριση με αυτόν. (εδ. 12,13) Παρόμοια μεταξύ των μαθητών του Κυρίου σήμερα, μπορεί να υπάρχουν κάποιοι που κλαίνε ή απογοητεύονται, ίσως νοσταλγούν το παρελθόν, όταν θα έπρεπε να χαίρονται για το μέλλον. Η προτροπή του Παύλου είναι, «τα μεν οπίσω λησμονών, εις δε τα έμπροσθεν επεκτεινόμενος». (Φιλ. 3:13) Ας έχουμε κατά νου ότι κάθε μέρα βρισκόμαστε, στην πραγματικότητα, μια μέρα πιο κοντά στην καρποφορία όλων των ελπίδων μας, όχι μόνο για τον εαυτό μας αλλά για όλη την ανθρωπότητα.

Δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε τα διδάγματα που μάθαμε από τις προηγούμενες αμαρτίες ή τα ελαττώματα

μας, συμπεριλαμβανομένης της «παιδείας του Κυρίου» και της προσπάθειάς μας να «εκπαιδευτούμε» σωστά από τέτοιες εμπειρίες. (Εβρ. 12:5-11) Ωστόσο, το να τις θυμόμαστε δεν σημαίνει να θρηνούμε συνεχώς για αυτές, επειδή «έχουμε έναν συνήγορο κοντά στον Πατέρα, τον Ιησού Χριστό». Η αξία της θυσίας του Χριστού καλύπτει όλα τα απρόθυμα ελαττώματα και τα λάθη μας. (Α' Ιωάννη 2:1,2· 1:7-10) Θα πρέπει να τρέχουμε «προς τον σκοπόν διά το βραβείον της άνω κλήσεως του Θεού εν Χριστώ Ιησού». —Φιλ. 3:14

Κατά κάποιο τρόπο, αυτό το σκηνικό, που καταγράφηκε στο βιβλίο του Έσδρα, θα μπορούσε επίσης να είναι ενδεικτική των συνθηκών και των γεγονότων που θα συμβούν στον κόσμο αμέσως μετά το τέλος του Αρμαγεδδώνα. Εκείνη την περίοδο, μικρές ομάδες ανθρώπων, έχοντας πίστη στον Θεό, θα στραφούν προς το μέρος του και θα δεχτούν με χαρά τις νέες συνθήκες και διατάξεις στη γη. Σιγά-σιγά, όλη η ανθρωπότητα θα πλησιάσει τελικά τον Θεό, όπως ο Ισραήλ είχε πλησιάσει τον Κύριο στα παλιά χρόνια, μέσω του πνευματικού ναού. —Αποκ. 21:1-4

Η ανθρωπότητα στη γη θα επαινέσει και θα ευχαριστήσει τον Επουράνιο Πατέρα μας για τη μεγάλη καλοσύνη, το έλεος και την αγάπη του. (Ψαλμ. 136:1) «2 Εν ταις εσχάταις ημέραις το όρος του οίκου του Κυρίου θέλει στηριχθή επί της κορυφής των ορέων και υψωθή υπεράνω των βουνών και πάντα τα έθνη θέλουσι συρρέει εις αυτό, 3 και πολλοί λαοί θέλουσιν υπάγει και ειπεί, Έλθετε και ας αναβώμεν εις το όρος του Κυρίου, εις τον οίκον του Θεού του Ιακώβ και θέλει διδάξει ημάς τας οδούς αυτού, και θέλομεν περιπατήσει εν ταις τρίβους αυτού. Διότι εκ Σιών θέλει εξέλθει νόμος και λόγος Κυρίου εξ Ιερουσαλήμ.» —Ησα. 2:2-3 ■